

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 481/2017
01.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 6. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 125/16 од 27.09.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 1/17 од 13.02.2017. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 125/16 од 27.09.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 1/17 од 13.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 6/16 од 17.03.2016. године, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 6. Кривичног законика. Истом пресудом, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 125/16 од 27.09.2016. године, уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици - Одељење у Шиду, преиначена је пресуда Основног суда у Шиду К 6/16 од 17.03.2016. године, тако што је Виши суд у Сремској Митровици, окривљеног АА, огласио кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 6. КЗ, за које га је осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 05.09.2015. године до 07.09.2015. године. Наведеном пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, и то путне исправе на име ... број ..., као предмета извршења кривичног дела. Окривљени је обавезан да суду плати паушал у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 1/17 од 13.02.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 125/16 од 27.09.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 125/16 од 27.09.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 1/17 од 13.02.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Васић, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 6. КЗ, те одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до окончања поступка по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче повреде члана 2. тачка 20), 15. став 2, 16, 419. и 438. став 2. Законика о кривичном поступку, јер сматра да су наведене повреде условиле „да окривљени на основу незаконите правноснажне пресуде мора да издржава казну затвора у трајању од 5(пет) месеци.“

Такође, бранилац окривљеног у захтеву истиче да су побијаним пресудама учињене и повреде члана 26. и 65. став 1. тачка 2) Закона о заштити државне границе.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, јер сматра да се на основу изведених доказа утврђује да окривљени није имао намеру да изврши кривично дело које му је стављено на терет, односно да је исти критичном приликом поступао у нужди приликом уласка у Републику Србију, пријављујући фалсификоване штамбиље пре извршене контроле, а што му је и била законска обавеза коју је испунио.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 2. тачка 20), 15. став 2, 16, 419. и 438. став 2. ЗКП (која је непрецизно опредељена), нити због повреде закона из члана 26. и 65. став 1. тачка 2) Закона о заштити државне границе, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић